

یادداشت روز...

پیشتازی زنان درعرصه رسانه

■ ایرج شرف زاده

مثل همیشه وطبق یک عادت حسنه ونيكو، روزنامه اقتصاد کيش شماره چهارشنبه را می خوانند، به جز اخبار سياسي ، اقتصادي كشوری و محلی ، موضوعی که در این شماره جلب توجه می کرد ، چهار یادداشت توسط چهار تن از زنان و بانوان به رشته تحریر در آمده بود. یادداشت نویسان شماره روز چهارشنبه روزنامه اقتصاد کیش عبارت بودند از خانم فریده پناه ، یاسمن حمیدیان، زهره اشرف زاده و نیما رجبی. حضور هر چه بیشتر بانوان و زنان کشور را در عرصه رسانه، روزنامه نگاری و مطبوعات به فال نیک میگیرم و خواهان وجود زیر ساخت های هر چه بهتر برای حضور فعالانه این عزیزان در تمامی عرصه ها و بخش های مختلف هستم. پیشتازی زنان در عرصه مقاله نویسی و یادداشت نویسی را نمی توان صرفا یک اتفاق مقطعی دانست، بلکه باید آن را نتیجه ترکیب چند عامل مهم دانست از جمله افزایش دسترسی زنان به آموزش های تخصصی، حضور فعال تر در رسانه ها و شبکه های فکری و شکل گیری نگاه تحلیلی دقیق تر نسبت به مسائل اجتماعی، فرهنگی و سیاسی .

زنان نویسنده با بهره گیری از زبان سنجیده ، حساسیت بالاتر نسبت به جزئیات و توانایی پیوند دادن تجربه با تحلیل نظری ، توانسته اند متونی تولید کنند که هم برای مخاطب قابل فهم تر است و هم از عمق تحلیلی بیشتری برخوردار است ، از سوی دیگر تغییر ذائقه مخاطبان و نیاز جامعه به روایت چند بعدی و انسانی تر ، زمینه را برای دیده شدن قلم زنان فراهم کرده است. در این فضا یادداشت ها و مقالاتی که صرفا پر آمار و کلی گویی تکیه ندارند و به ریشه یابی مسائل ، پیامدها و راه حل ها می پردازند بیشتر مورد توجه قرار می گیرند ، برتری کمی و کیفی زنان در این عرصه نه به معنای تقابل با مردان ، بلکه نشانه بلوغ فضای فکری و رسانه ای جامعه است ، فضایی که در آن شایستگی ، دقت تحلیل و قدرت بیان ، فارغ از جنسیت ، معیار اصلی ارزیابی محسوب می شود ، استمرار این روند می تواند به غنای گفتمان عمومی ، تعمیق نقد سازنده و ارتقای سطح آگاهی اجتماعی منجر شود. تبریک و تحسین صمیمانه خود را به زنان فرهیخته و توانمند عرصه قلم که با دانش ، دقت و نگاه نو در حوزه مقاله نویسی و یادداشت نویسی درخشانده اند اعلام می دارم و یقین دارم این موفقیت ارزشمند نشانه‌هنده توانایی ، پشتکار و نقش موثر زنان در پیشبرد آندیشه و آگاهی در جامعه است و امیدوارم این مسیر پر بار با قدرت و استمرار بیشتری ادامه یابد .

یادداشت روز...

سازمان برای مردم یا مردم برای سازمان؟! ■ نجمه لبانی مطلق

سازمان منطقه آزاد کیش، روی کاغذ، یکی از خوش اقبال ترین نهادهای اقتصادی کشور است؛ جزیره ای کوچک با مأموریتی بزرگ ؛ رونق اقتصادی، جذب سرمایه گذاری، تسهیل کسب و کار و مهم تر از همه، ارتقای کیفیت زندگی کیشوندان و کمک به پیشرفت کیش . فلسفه وجودی این سازمان اساسا با «رفاه و پیشرفت « گره خورده است؛ رفاهی که قرار بود نتیجه سیاست گذاری هوشمند، مدیریت تخصصی و تصمیم گیری های مبتنی بر منافع عمومی باشد. اما آنچه در عمل مشاهده می شود، گاه فاصله ای معنادار با این آرمان ها دارد. سازمان منطقه آزاد کیش باید نقش موتور محرک جزیره را ایفا کند، نه ترمیزی که هر از گاهی با یک تصمیم ناپخته یا انتصاب غیر مرتبط، سرعت حرکت را کم کند. وقتی قرار است منطقه ای آزاد باشد، پیش از هر چیز باید از قید و بند مدیریت های آزمون و خطایی آزاد شود.

یکی از چالش های جدی جزیره، موضوع انتصابات گاه و بی گاه و نادرست است. انتصاب هایی که نه بر اساس شناخت عمیق از زیست بوم خاص جزیره انجام می شود و نه الزاما متکی بر کارنامه موفق اجرایی. کیش، شهری معمولی نیست که بتوان با نسخه های آماده و مدیران « همه جا حاضر « آن را اداره کرد. این جزیره، اقتصادی ظریف، اجتماعی حساس و گردشگری رقابتی دارد. هر تصمیم اشتباهی اثر دوینو واری دارد که مستقیما به زندگی کیشوندان برخورد می کند؛ از بازار کار گرفته تا هزینه های زندگی، از آرامش اجتماعی تا امید به آینده.

کنایه آمیز ماجرا آن جاست که سازمانی که باید تسهیل گر باشد، گاهی خود به مانع تبدیل می شود. سرمایه گذارانی که با هزار امید وارد جزیره می شوند، در پیچ و خم بروکراسی سردرگم می مانند و کیشوندانی که انتظار دارند سازمان منطقه آزاد حامی آن ها باشد، خود خور را در حاشیه تصمیماتی می بینند که بدون شنیدن صدای شان نگرفته شده است. انکار اصل ماجرا فراموش شده؛ این سازمان برای مردم کیش است، نه کیش برای رزومه سازی مدیران آن!

مدیرانی که بدون شناخت اجتماعی وارد کیش می شوند، معمولا اولین اشتباه شان نادیده گرفتن سرمایه انسانی جزیره و جامعه محلی است. کیشوندانی که سال ها در این فضا زیسته اند، تجربه اندوخته و دغدغه دارند، اغلب به حاشیه رانده می شوند و جای آن ها را تصمیم های پشت میزی می گیرد. نتیجه چیست؟ افزایش نارضایتی، کاهش اعتماد عمومی و شکل گیری شکاف میان سازمان و جامعه محلی است. البته نقد، به معنای نفی کامل نیست. کیش همچنان ظرفیت های بی نظیری دارد و سازمان منطقه آزاد کیش می تواند با اصلاح رویکردها، بازنگری در انتصابات و بازگشت به مأموریت اصلی خود، در مسیر درست قرار گیرد. بشرط اول این بازگشت پذیرش این واقعیت ساده است که مدیریت در کیش، تخصص می خواد؛ تخصصی آمیخته با شناخت اجتماعی، شفافیت و پاسخگویی. در بررسی چالش های مدیریتی سازمان منطقه آزاد کیش، نمی توان از کنار موضوع انتصابات به سادگی عبور کرد. بخشی از این انتصابات، ناخواسته موجب شکل گیری فاصله میان تصمیم گیران و مطالبات واقعی جامعه محلی شده است. در مواردی، اولویت برخی مدیران بیش از آنکه معطوف به حل مسائل کیشوندان باشد، بر تثبیت موقعیت فردی و ملاحظات اداری متمرکز شده و همین امر باعث شده نگاه بلندمدت و توسعه محور کمرنگ شود. طبیعی است در چنین شرایطی، تصمیم ها محافظه کارانه و بعضا اثر با باشند و فرصت های ارزشمند جزیره به طور کامل به بهره برداری نرسند.

از سوی دیگر تجربه کیش نشان داده است که موفقیت مدیریتی در این جزیره بیش از هر عامل دیگری به تخصص، شناخت دقیق از ساختار اقتصادی و اجتماعی و توان تصمیم گیری مستقل است. انتخاب مدیران براساس شایستگی و کارنامه اجرایی، نه توصیه و روابط، می تواند مسیر اعتماد سازی و کارآمدی را هموار کند. تفاوت میان انتخاب مبتنی بر تخصص و انتصاب سفارشی، تفاوت میان مدیریت مسأله محور و مدیریت موقت است؛ اولی با هدف حل مشکلات و ارتقای کیفیت زندگی مردم مشکل می گیرد و دومی اغلب در چارچوب حفظ وضعیت موجود باقی می ماند. بازگشت به اصل شایسته سالاری، می تواند سازمان منطقه آزاد کیش را به مأموریت اصلی خود یعنی خدمت مؤثر به کیشوندان نزدیک تر کند.

در نهایت اگر قرار است سازمان منطقه آزاد کیش به فلسفه وجودی خود وفادار بماند، باید رفاه کیشوندان ، حل مشکلات مردم و پیشرفت کیش را نه در شعار، بلکه در عمل اولویت قرار دهد. کیش، جزیره آزمون و خطا نیست؛ خانه مردمی است که حق دارد ثبات، آرامش و آینده ای روشن را در تصمیمات امروز مدیران ببینند.

اقتصاد کیش – امام جمعه کیش، گفت:

مطالبه و انتقاد سازنده حق قانونی مردم و اغتشاش و ناامنی، بازی در زمین دشمنان و عامل به خطر انداختن امنیت کشور است.

به گزارش اقتصاد کیش، حجت الاسلام علیرضا بی نیاز در خطبه‌های نماز جمعه با اشاره به وضعیت معیشت مردم، گفت: مردم با مشکلات فراوان معیشتی روبه‌رو هستند و بودجه ۱۴۰۵ ابراداتی دارد که متناسب با نیاز و مشکلات معیشتی مردم نیست و نیاز به اصلاح دارد.

وی افزود: مجلس و دولت برای حل مشکلات معیشتی مردم در حال تلاش هستند و اولویت اول ما باید حل مشکلات معیشتی مردم و جامعه باشد.

امام جمعه کیش، گفت: اعتراض و انتقاد حق مردم است و در جامعه اسلامی و نظام دموکراسی مردم حق دارند مطالبات خود را بیان کنند و هیچکس حق گرفتن این حق قانونی را از مردم ندارد، هم باید مطالبات مردم شنیده شود و هم باید برای حل آنها پیگیری شود.

وی افزود: مردم بزرگ ایران اسلامی که همیشه همراهی خود را با نظام و کشور ثابت کردند حق دارند اعتراض خود را به مسئولان

امام جمعه کیش:

مطالبه گری و انتقاد سازنده حق قانونی مردم است

منتقل کنند. از نظر اسلامی یکی از حقوقی که مردم، کشور و امنیت جامعه را در خطر نیندازم، نقد است و هرگز نباید نسبت به انتقاد مردم معترض باشیم.

حجت الاسلام بی نیاز افزود: باید بین اعتراض، مطالبه‌گری، انتقاد، اغتشاش و خرابکاری فرق بگذاریم، اعتراض، مطالبه و انتقاد مثبت خوب است، اما اغتشاش، ایجاد ناامنی و بازی کردن با امنیت و سلامت و مصلحت مردم و کشور قابل قبول نبوده و نیست و باید حواسمان باشد در زمین دشمن

بازدید مدیر عامل سازمان منطقه آزاد کیش از مجموعه پارس سافاری کیش

مطرح کردند. مدیر عامل منطقه آزاد کیش پس از استماع موضوعات مطرح‌شده، دستور پیگیری و اقدام لازم را به واحدهای ذیربط صادر کرد. مدیر عامل سازمان منطقه آزاد کیش در پایان این بازدید، بر اهمیت نقش مجموعه‌های

گردشگری بر ارتقاء جذابیت‌های سفر و افزایش سطح رضایتمندی گردشگران تأکید کرد و استمرار تعامل و همکاری با فعالان بخش خصوصی را در توسعه گردشگری جزیره کیش ضروری دانست.

یادداشت روز...

مسئولیت، ابزاری است برای ارائه خدمت نه امتیاز شخصی! ■ زهره اشرف زاده

مسئولیت در هر سطحی، پیش از آن‌که یک موقعیت اداری یا جایگاه مدیریتی باشد، امری است که از سوی جامعه به افراد سپرده می‌شود. این امر، ابانت، با هدف رسیدگی به امور مردم، بهبود کیفیت زندگی شهروندان و حرکت در مسیر منافع عمومی تعریف شده است. هر گونه فاصله گرفتن از این فلسفه، مسئولیت را از معنی تهی کرده و آن را به ابزاری شخصی تبدیل می‌کند. جایگاه‌های مدیریتی و اجرایی، به خودی خود ارزشمند نیستند؛ ارزش آن‌ها در میزان اثرگذاری‌شان بر زندگی مردم سنجیده می‌شود. استفاده درست از موقعیت، یعنی تصمیم‌گیری برپایه انصاف، شفافیت و اولویت‌دادن به منافع جمعی، حتی زمانی که این تصمیم با منافع شخصی یا راحتی فردی در تضاد قرار می‌گیرد. مسئول واقعی کسی است که بداند صندلی‌اش دائمی نیست، اما اثر تصمیم‌هایش می‌تواند سال‌ها باقی بماند.

ترجیح منافع شخصی بر وظایف عمومی، یکی از مهم‌ترین آسیب‌هایی است که ساختارهای اداری و اجتماعی را دچار فرسایش می‌کند. زمانی که مسئولیت به فرصتی برای بهره‌برداری فردی تبدیل شود، اعتماد عمومی آسیب می‌بیند و فاصله میان مردم و مدیران افزایش می‌یابد. جامعه‌ای که احساس کند منافعهش در اولویت نیست، به تدریج مشارکت، همدلی و امید خود را از دست می‌دهد.

در مقابل، مدیری که از جایگاه خود برای حل مسائل مردم استفاده می‌کند، حتی اگر محدودیت‌ها و چالش‌ها مواجه باشد، سرمایه اجتماعی ارزشمندی ایجاد می‌کند. چنین فردی می‌داند که قدرت و واقعی در خدمت‌گزاری نهفته است، نه در اختیار داشتن امکانات یا امضاهای اداری. این نگاه، مدیریت را از یک فرآیند اداری خشک، به کنشی انسانی و مسئولانه تبدیل می‌کند. استفاده صحیح از موقعیت، مستلزم پاسخگویی است. پاسخگویی یعنی مسئول بداند که تصمیم‌ها، عملکرد و حتی سکوت او قابل پرسش است. این فرهنگ، مانع از شکل‌گیری رفتارهای سلیقه‌ای و تصمیم‌های غیر شفاف می‌شود و مسیر را برای اصلاح، یادگیری و بهبود مستمر هموار می‌کند. در چنین فضایی، مسئولیت نه یک امتیاز، بلکه تعهدی جدی تلقی می‌شود.

جامعه‌ای پیشرفت می‌کند که در آن مسئولان، موقعیت خود را فرصتی برای خدمت بدانند، نه ابزاری برای برتری‌جویی. اگر هر فردی که مسئولیتی بر عهده می‌گیرد، خود را و امثال مردم بداند، بسیاری از مشکلات ساختاری به‌صورت طبیعی کاهش می‌یابد. منافع عمومی زمانی تأمین می‌شود که نگاه‌ها از «من» به «ما» تغییر کند.

در نهایت، مسئولیت‌پذیری واقعی زمانی معنا پیدا می‌کند که تصمیم‌ها در خدمت مردم باشد، نه تر جیح منافع شخصی. حفظ این اصل، نه تنها ضامن اعتماد اجتماعی است، بلکه مسیر توسعه پایدار و آرام جامعه را هموار می‌کند.

یادداشت روز...

لزوم توجه به شایستگی‌ها در تفویض اختیار ■ نیما رجبی

در اصل حاکمیت و حاکمرانی واگذاری مسئولیت و تفویض اختیار یکی از امور رایجی است که مدیران معمولا به علل مختلفی این موضوع را در برنامه خود دارند و انجام می دهند. اما اینکه چه مسئولیتی به چه شخصی واگذار می شود محل بحث است؛ مسئولیت‌ها، امانت‌هایی در دستان صاحبان قدرت هست که افراد برای مسئولیت های واگذار شده در مرحله اول باید شایستگی های لازم را داشته باشند. به این صورت که هم داری علم و تجربه کافی نسبت به مسئولیت مدنظر باشند و هم به محیط و منطقه ای که در آن فعالیت می کنند، اشراف کامل داشته باشند و در وای آن‌ها، داری تعهد و وجدان کاری هم باشند؛ افرادی که دارای تعهد اخلاقی و وجدان کاری هستند، هیچ گاه به خود اجازه پذیرش مناصبی نمی دهند که از عهده انجام آنها خارج است و با علم و توانایی انجام امور محوله را ندارند بلکه مسیر را نیز برای روی کار آمدن شایسته‌ترین افراد هموار می کنند. از سوی دیگر تمام مدیران و رهبران باید هنر تفویض اختیار را به‌طور تمام کمال فرا گیرند. درک چگونگی و زمان مناسب برای محول کردن مسئولیت به دیگران در حفظ میزان بالای بهره‌وری هم در سطح فردی و هم در سطح اجتماعی ضروری است. باید گفت آشنا بودن با نحوه تفویض اختیار، یک مهارت ضروری برای رهبری اثربخش است و در واقع یادگیری چگونگی تفویض اختیار برابر است با ایجاد یک تیم کارآمد و منسجم که می تواند ضرب الاجل فعالیت‌ها را رعایت کند. متأسفانه بسیاری از مدیران نمی دانند چطور باید تفویض اختیار را به درستی انجام دهند یا حتی امور را اشتباه یا به فردی فاقد صلاحیت واگذار می کنند و همین می شود که خدمت به مردم به عنوان محصول نهایی با اتواعی از اشکالات و انتقادات همراه می شود.

هر مسئولی، در هر نهاد و سازمانی بر اساس اصولی مسئولیت می گیرد. لذا کسانی که افرادی نامطلوب را منصوب می کنند، باید پاسخگویی انتخاب خویش باشند. ناتوانی در شناخت شایسته‌ترین افراد به کار گرفتن آن‌ها، سبب بر سر کار آمدن افرادی می شود که نمی توانند حق اداره امور را ادا کنند و به این ترتیب جامعه با چالش های اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی مواجه می شود. بر این اساس، اگر آرای افراد مبتنی بر شاخصه‌های مورد قبول افکار عمومی نباشد و در عوض، آغشته به گرایش های سیاسی و سلیقه شخصی و یا ارتباطات قایمیلی و حزبی و رفاقتی باشد، سهمی بسزایی در عقب ماندگی خواهد داشت.

تفویض اختیار در سازمانها و ادارات به ویژه سازمانهای بزرگ امری اجتناب ناپذیر است، اما مدیرانی موفق ترند که در بکار گیری اصول تفویض اختیار توجه لازم را به توانایی و استعدادهای زیر دستان داشته باشند و ضمن پرورش و مشارکت آنان در انجام هر چه بهتر وظایف حیطه مسئولیت سازمان را به سوی اهداف عالی سوق دهند تفویض اختیار، به عنوان یکی از مهم‌ترین نرم افزارهای مدیریتی، به سازمان و مدیریت حیات و پویایی می بخشد. تفویض اختیار باید بر ساختار و تشکیلات سازمانی، اهداف و مأموریت آن، متمرکز و غیر متمرکز بودن، میزان تخصصی و حرفه‌ای بودن آن و ... استوار باشد. نکته مهم در تفویض اختیار مدیران این است که مدیران باید هر گونه ابهام در واگذاری امور را مرتفع کرده و عمل انگیزش در زیر دستان را تقویت نماید و بالاخره اینکه تفویض اختیار مستلزم تدوین و اجرای سیستم کنترل و ارزشیابی است تا مدیر همواره از فرایند عملیات فعل تفویض شده آگاهی یافته و باز خورد های لازم را به تفویض شوند ارائه نماید. تفویض اختیار خارج از چارچوب های فوق صدمات جبران ناپذیری را به مجموعه نهاد و سازمان وارد می آورد و خلاصه اینکه تفویض اختیار هرگز به معنای رها سازی مسئولیت نیست بلکه باید گام به گام از آن مراقبت کرد و بر آن نظارت کرد. با توجه به اهمیت تفویض اختیار و واگذاری مسئولیت های کلان به شخص ، تفویض اختیار نباید صرفا بر مبنای شناخت شخصی بلکه باید بر پایه و اساس تجمعی از ظرفیت ها و توانمندیهای کلان مدیریتی ، تجربه ، سابقه و اشراف بر امور باشد چرا که تصمیمات و نگرش شخص به مسائل منجر به تاثیرات شگرفی در جامعه و مردم آن شهر و منطقه می شود.

یادداشت روز...

فساد اداری بلای جان پیشرفت جامعه ■ یاسمن حمیدیان

فساد سیستماتیک در ادارات دولتی یکی از مشکلات جدی است که بسیاری از کشورهای دنیا، از جمله ایران، با آن مواجه هستند. در ایران، فساد در برخی از نهادها و سازمان‌های دولتی، به‌عنوان یک چالش اقتصادی و اجتماعی قابل توجه شناخته می‌شود. این یادداشت به بررسی علل و پیامدهای فساد در کشور و همچنین پیشنهادهایی برای کاهش آن می‌پردازد.

یکی از دلایل اصلی فساد، کمبود شفافیت در فرآیندهای اداری است. هنگامی که تصمیمات و تخصیص منابع به‌طور کامل برای عموم مردم قابل دسترسی نباشد، فرصت‌هایی برای سوء استفاده و فساد به وجود می‌آید. در بسیاری از بخش های دولتی، نبود نظارت دقیق و سیستم های شفاف، مسیر را برای فساد هموار می کند .

برخی مسئولان دولتی به جایگاه خود نگاهی برای دستیابی به منافع شخصی و اقتصادی دارند تا ارائه خدمت به جامعه. این نوع فساد در مناطقی ظرفیت های مالی ویژه ای دارد، بیشتر دیده می شود. در اینجا، تلاش برای دسترسی به منابع دولتی یا گرفتن تصمیمات مالی به نفع افراد خاص، می تواند منجر به فساد و بی عدالتی شود. فساد می تواند اعتماد مردم به نهادهای دولتی را کاهش دهد. وقتی افراد احساس کنند که مسئولان به منافع شخصی خود می اندیشند، اعتماد به سیستم دولتی کاهش می یابد. در کیش، به عنوان یک منطقه ویژه مالی، این بی اعتمادی می تواند به تضعیف گردشگری و جذب سرمایه گذاری منجر شود.

مشکلات اقتصادی و ناکارآمدی محصول فساد اداری است که منجر به تخصیص غیر کارآمد منابع می شود. به جای اینکه منابع به‌طور عادلانه و برای بهبود زیرساخت عمومی کشور و منطقه صرف شوند، برخی افراد با گروها از این منابع به نفع خود استفاده می کنند. این امر می تواند باعث کاهش فرصت های اقتصادی و رشد جامعه شود.

فساد معمولا شکاف های اجتماعی را عمیق تر و افزایش نابرابری ها را بیشتر می کند. افرادی که از فساد سود می برند، توان مالی بیشتری پیدا می کنند، در حالی که دیگران همچنان از منابع عمومی محروم می مانند. این روند می تواند منجر به افزایش نابرابری های اجتماعی و اقتصادی شود. اولین گام برای کاهش فساد، افزایش شفافیت در فرآیندهای دولتی است. با ایجاد سیستم های الکترونیکی برای ثبت و پیگیری تصمیمات و تخصیص منابع، می توان نظارت عمومی را تقویت کرد. در جزیره کیش، که به عنوان یک منطقه آزاد با ویژگی های خاص اقتصادی شناخته می شود، این اقدامات می تواند به‌طور مؤثری فساد را کاهش دهند.

در این رابطه مشارکت نهادهای مدنی و مردم بسیار مؤثر است. نهادهای مدنی می توانند نقش مهمی در نظارت بر عملکرد دولت ها ایفاء کنند. سازمان های غیر دولتی می توانند با ارزیابی و گزارش دهی شفاف از عملکرد مسئولان دولتی، در کاهش فساد مؤثر باشند. همچنین، تشویق شهروندان به گزارش هر گونه تخلف می تواند به مبارزه با فساد کمک کند.

فساد سیستماتیک در ادارات دولتی ایران، بویژه در مناطقی با ظرفیت های ویژه مالی و اقتصادی یک چالش بزرگ است که نیازمند اقدامات همه جانبه و هماهنگ است. تقویت شفافیت، نظارت، اصلاحات قضائی و آموزش های عمومی از جمله راهکارهایی هستند که می توانند در کاهش این مشکل مؤثر واقع شوند. با اتخاذ این تدابیر، می توان به سمت دولتی پاک تر و اقتصادی پایدار تر حرکت کرد و آینده ای روشن تر برای جامعه ایرانی رقم زد.

اقتصاد کیش ۳۰ سال حضور مستمر و فعال در عرصه مطبوعات و رویدادهای خبری کیش